

bare giver os Tid, vil disse Værdier og vi selv komme til Kræfter igen. Hvad det har ført til, har vi Erfaring for. I en Statskassebeholdning kan man ikke regne med Kræfter, der maaske senere kommer op igen. Den højtærede Minister siger, at en saadan Opstilling som den, der her er Tale om, vil ingen solid Bank, intet solidt Forretningsinstitut benytte, dér maa man tillægge Opgørelsen af Værdierne en forretningsmæssig Betydning; men det kan man imidlertid ikke her, hvor man ved, det kun har en traditionsmæssig Betydning. Det er fuldkommen usandt. I Kassebeholdningen har de traditionsmæssige Vurderinger, vi tidligere har talt om, ikke fundet Sted og kan ikke finde Sted efter selve Anmærkningen og efter den Maade, hvorpaa Kassebeholdningen skal opføres, og hvad den skal bruges til. En Stats Kassebeholdning kan ikke nøjes med at have traditionsmæssig Betydning, den skal just som en anden forretningsmæssig Kassebeholdning være af virkelig Betydning, have sin Værdi. Jeg gad vide, hvad den højtærede Minister vilde have sagt, hvis han paa det Regnskab, han overtog fra sin Forgænger, havde fundet et Tal for Kassebeholdningen af 352 Mill. Kr., men derefter havde set, at de ingen Værdi havde, at de kun havde traditionsmæssig Værdi, og at de ikke svarede nøjagtigt til, hvad de udgav sig for at være. Jeg maa desværre sige, at den højtærede Finansminister ved hele sin Fremstilling forsøger at gøre Ting, som nødvendigvis maa ligge fast, flydende. Derfor gentager jeg, hvad jeg har sagt, og hvad den højtærede Finansminister ikke har kunnet rokke ved, at hans Statsregnskab er saa urigtigt, at det, afgivet af et Aktieselskab, vilde medføre Ansvar efter Aktielovens § 56 I. Og det er ubegribeligt, at nogen vil kunne mene noget saadant om et Statsregnskab og om de Værdier i Kassebeholdningen, for hvilke Statens Husholdning skal føres, og for hvis nødvendige Tilværelse i saa likvide Midler som muligt ingen stærkere end den højtærede Finansminister har talt. Den højtærede Finansminister sagde til sidst, at han gerne vilde modtage en Indstilling fra Statsregnskabskommissionen om en helt anden Opstillingsmaade. Jeg ser heri en aaben Erkendelse af, at Regnskabet er uholdbart. Men det er i Virkeligheden fuldkommen unødvendigt for Ministeren at modtage en saadan Indstilling, han kan blot følge Anmærkningens Hovedregel og derefter overføre de 40 Mill. Kr. fra Kassebeholdningen

til Statsaktiverne, saaledes som Anmærkningen siger, og dernæst paa Statsaktiverne opføre dem til den Værdi, som alle ved de rettelig kan opføres til for Øjeblikket i Overensstemmelse med Nationalbankens paa Grundlag af Landmandsbankens Regnskab foretagne Vurdering. Jeg skulde tro, at denne Vurdering fuldt ud svarer til en Kursnotering paa en Børs.

Den højtærede Statsminister har i øvrigt i denne Forbindelse kun svaret mig med Hensyn til eet Forhold. Han siger, at han ikke har været opmærksom paa eller hæftet sig ved Spørgsmaalet om Landmandsbankens egne Aktier og den urigtige Regnskabsafleggelse derfor; den højtærede daværende Handelsminister (Tyge Rothe) havde ikke gjort ham opmærksom derpaa, hvad han heller ikke havde nogen Pligt til. Efterhaanden ser man, at der slet ingen er, der har hæftet sig derved. Det skulde efterhaanden blive interessant at erfare, om der er nogen, og hvem da, der i Grunden har læst Bankinspektørens Indberetning om dette Forhold, da de gav sig til at ordne Landmandsbanken. Hvem har gjort det? Ingen har hæftet sig ved dette Forhold, før Højesteret hæftede sig derved.

Om de amerikanske Laan har det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, udtalt sig. Jeg har kun at bemærke, at den højtærede Finansminister ikke har svaret paa de Spørgsmaal, jeg har stillet ham, om, hvorledes han stiller sig til, hvad Bankkommissionen allerede har oplyst.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte Betragtninger, som man altid hører med Opmærksomhed, og meget af, hvad han sagde, kan jeg tiltræde. Der er selvfølgelig ogsaa meget, som jeg ikke er enig i. Jeg vil f. Eks., fordi jeg gerne giver enhver, hvad han skal have, sige, at jeg finder, at hans Udtalelse om, at der er 10 Mill. Kr.s Underskud paa et Regnskab, naar man betaler 10 Mill. Kr. Gæld af og optager 10 Mill. Kr. i Laan, ikke er rigtig. Man vil kunne se, at den Omstændighed, at man optager et Laan, kan i og for sig ikke betyde, at der er det Laans Underskud, for hvis man et Aar betaler 50 Mill. Kr. af og optager et Laan paa 10 Mill. Kr., vil dog enhver maatte erkende, at Forholdet er det, at der er anvendt Midler til Nedbringelse af Gælden. Her er der ikke anvendt Midler til Nedbringelse af Gælden, men Gælden er heller ikke blevet forøget, saa dette bør efter min Mening rettelig ikke opføres som